

Anna Seniuk – aktorka znana z ‘kultowego’ serialu CZTERDZIESTOLATEK

Omawiana/Polecana książka:

Anna Seniuk, Magdalena Małecka-Wippich: Nietypowa baba jestem,
Wydawnictwo: Społeczny Instytut Wydawniczy ZNAK, Kraków 2016.

Seria: Profesorki Super-Babki
Odcinek nr: 104
Podseria: artystki

Piękno kobiety nie przejawia się w ubraniach, które nosi, w jej figurze lub sposobie w jaki układa włosy. Piękno kobiety musi być widoczne w oczach, ponieważ są one drzwiami do jej serca – miejsca gdzie mieszka miłość¹. **Audrey Hepburn (aktorka)**

Omawiana książka to rozmowa mamy z córką. Ma w tytule słowo 'baba', które w naszej serii pojawiło się tylko raz (odcinek 23). W Wikipedii możemy przeczytać: <<**Anna Seniuk-Małecka** (ur. 17 listopada 1942 roku w Stanisławowie) – polska aktorka teatralna i filmowa, [...] od 1998 profesor Akademii Teatralnej im. Aleksandra Zelwerowicza w Warszawie.>> Zatem w naszej serii jest wpisana na listę, bo była nauczycielem akademickim uczelni artystycznej.

Książka też jest nietypowa², bo były już wywiady naszych Bohatek z dziennikarzami (odc. 69, 71 oraz 83), a także z doktorantką (odc. 64), ale nie z własną córką.

¹ <http://cytatybaza.pl/autorzy/audrey-hepburn.html?cid=33>; powiedzenia: Amerykańskiej aktorki.

² **nietypowy:** 1. «niemający cech typowych dla określonej serii przedmiotów, zjawisk itp.»
2. «rzadko spotykany»

=====

Rozmowa z córką jest sama w sobie urocza, zatem omawiana książka też ma w sobie pewien czar. Jest jakby trochę plotkarska, trochę nie koniecznie poważna. Aktorka na samym początku deklaruje, że nie będzie omawiała ról jedna po drugiej, a tylko wyjątkowe, a także nie będzie 'exhibicjonistką' i nie będzie omawiała jak tworzyła poszczególne role, nie powie o tym - co umożliwiło Jej wcielenie się w najróżniejsze postacie. Książka ma 416 stron, bardzo grube twarde okładki. Papier jest dość gruby, więc mamy wrażenie potężnej „cegły”. Druk jest duży, duże są marginesy, książka jest zszywana, zatem łatwo otwiera się i przewraca strony. Duże są odstępy między liniami, a zatem czyta się lekko. Rytm „pytanie – odpowiedź”, podział na rozdziały - powoduje, że można czytać po kawałku, z przerwami. Na przedniej okładce mamy zdjęcie Bohaterki, a na tylnej (o wiele mniejsze) z córką Magdaleną. Jest też kilka notek o Bohaterce oraz o Jej córce, która gra na altówce (altowiolistka), gra w zespołach kameralnych. Jedna z notek określa książkę jako „błyskotliwą i odważną rozmowę”. Błyskotliwa – to może być oczywiste, skoro rozmawiają dwie „artystyczne dusze”, aby dowiedzieć się dlaczego podano przymiotnik „odważna” – trzeba samemu sięgnąć do oryginału.

Książka jest przeurocza, córka Bohaterki (jak powiedziano) też z zawodu jest przecież wybitną artystką, grana na altówce. Nazwisko ma po ojcu i mężu. Powtórzmy, rozmowa z Mamą jest zawsze miła, a ta atmosfera udziela się czytelnikom. Oczywiście [!?] dopytuje się o przodków – babcię i dziadków, o dzieciństwo i młodość Mamy, kiedy jej jeszcze na świecie nie było. Książka zawiera kilkadziesiąt fotografii rodzinnych, z koleżankami i kolegami z liceum, ze studiów, z realizacji teatralnych, z dziećmi, z różnych spektakli teatralnych, realizacji teatru telewizyj.

Stanisławów (Ivano-Frankivsk) to dziś Ukraina, miasto jest stolicą rejonu (województwa, „obłasti”). Mama eseisty urodziła się w Drohobyczu, leżącym też na południe od Lwowa (sąsiednie województwo, Lwowskie). Jest kilka ciepłych uwag o rodzinie, babciach, dziadkach – na stronach 32-33 mamy zdjęcia rodziców, babci, pradziadków. Gdy miała 3 lata, należało opuścić tereny przynależne (decyzją mocarstw) do innego państwa i przenieść się w granice Polski. Naprzód mieszkali w Krzeszowicach, a potem rodzina przeniósł się do Krakowa. Ona chodziła do żeńskiego liceum nr VII w Krakowie. Są dwa zdjęcia na stronie 88 – ze świadectwa maturalnego oraz z koleżankami – cała klasa, może na boisku szkolnym. Żyła atmosferą ówczesnego Krakowa. Chodziła do teatrów, klubów, kabaretów i na spektakle do Piwnicy pod Baranami. Eseista był tam raz w życiu, może w roku 1978. Mama miała zjazd absolwentów medycyny (UJ), ojciec eseisty nie pojechał, więc eseista jako osoba towarzysząca mógł wziąć udział w programie kulturalnym. Było to

=====

przeżycie wyjątkowe, inną atrakcją był spektakl w Tatrze im. Wyspiańskiego. Natomiast w Jej czasach (może) 10 lat wcześniej, na przelocie lat 60-tych i 70-tych, była Piwnica wyspą swobody, oryginalności oraz tego, że abstrahowano od otaczającego wszystkich wszechogarniającego socjalizmu. To zapewne inspirowało do marzeń, wielkich planów oraz do auto-rozwoju.

Esej to esej, nie streszczamy książek, polecamy. Warto sięgnąć do oryginału. Nasza Bohaterka została **najmilszą** studentką Krakowa, coś *a la* miss (juwenalia 1963 roku, zdjęcie str. 95). „Koronacja” odbyła się na rynku w Krakowie. Oprócz piękności są uwzględniane rozmowy, wywiady itd. Nagrodą była m.in. wycieczka do Włoch.

Studia. Okazało się, że uczelnią pierwszego wyboru był UJ, a kierunek to konserwatorstwo sztuki. Równocześnie wyjątkowo można było zdawać na kierunki artystyczne. Doradziła Jej to nauczycielka języka polskiego. Nie przyjęto Jej na konserwatorstwo. Została aktorką. Miała super grupę koleżanek i kolegów – strona pierwsza na wkładce (między stronami 192-193 mamy wkładkę zdjęć na papierze kredowym, część kolorowych). Niektórzy ARTYŚCI ze wspomnianego zdjęcia to: Teresa Budzisz-Krzyżanowska, Andrzej Fedorowicz, Jan Nowicki – kto żył w latach siedemdziesiątych ten pamięta ich na szklanym ekranie.

Pracę zaczęła w Teatrze Starym w Krakowie – to kiedyś był genialny start. Równocześnie dostała kilka atrakcyjnych ról filmowych³:

- 1979 – Panny z Wilka;
- 1976 – Motylem jestem, czyli romans czterdziestolatka
- 1974-1977 – Serial „Czterdziestolatek”⁴

Następnie przeniosta się do Warszawy. Pracowała m.in. w Tatrze Ateneum. Eseista był tam na spektaklu „Kuchnia” – pewnie 50 lat temu. Był to okresowo teatr ambitny, lekki, gdzie robiono spektakle m.in. przy współpracy Wojciecha Młynarskiego⁵.

Dziś nie ma o Niej zbyt wiele komunikatorach... Nie stała się „medialna”, Jej wypowiedzi nie są upowszechniane.

Zwiedziła np. USA oraz Australię – prezentując małe formy dramatyczne z grupą kilku innych wybitnych aktorów. Na tournée po Australii grała między innymi z kumplem

³ <https://www.filmweb.pl/person/Anna+Seniuk-8545>; filmweb – portal filmowy, jest tam pełny spis ról filmowych naszej Bohaterki.

⁴ <https://pl.wikipedia.org/wiki/Czterdziestolatek>; o serialu; w Wikipedii.

⁵ Młynarski zrealizował programy autorskie poświęcone wybitnym wykonawcom i twórcom piosenki artystycznej - "Brel", "Hemar", "Ordonka" i "Wysocki". Spektakle te były grywane z niezmiennym powodzeniem przez około 10 lat.

=====

z Czterdziestolatka, Andrzejem Kopiczyńskim – ich zdjęcie zamieszczono we wkładce, a w tle oczywiście kangury. Strona 202 jest rozdział „Od Bangkoku aż po biegun”.

Jest też kilka uwag o Niej jako Profesor Akademii Teatralnej, czego się uczy aktora, są uwagi o różnicy pokoleniowej – między obecnymi ludźmi ze smartfonem, a Jej pokoleniem. Ale, ale – skąd biorą się te różnice? Obecnie „teatr” jest w pewnym momencie przełomu – co grać, kto przychodzi, czy aktorzy są tak ważni jak byli w epoce Gomułki, a zwłaszcza Gierka?

Kupiła kawałek ziemi gdzieś na wschodzie koło Przemyśla.

Oczywiście, jest w książce wiele, wiele innych wątków o pierwszej sympatii, małżeństwie, dzieciach, zdrowiu, a nawet dwie linijki o wierze. Jest i wielkiej sile charakteru, ale te szczegóły tylko dla tych, którzy wybiorą się do biblioteki.....Warto sięgnąć po tę książkę.

Dlaczego „nietykowa” (słowo użyte w tytule) ?? – formalnie nie ma wyjaśnienia. Czytelnicy muszą sami sobie odpowiedzieć na to pytanie.

Motto jest o oczach aktorki, warto jeszcze raz przewertować kartki ze zdjęciami, przekonamy się czy amerykańska gwiazda miała rację.

Książka jest zszywana, łatwo obraca się strony, czcionka Arial, z dość dużymi odstępami między wierszami, czyta się przyjemnie...

LINKI & PUBLIKACJE

https://pl.wikipedia.org/wiki/Anna_Seniuk; o Bohaterce w Wikipedii

<https://filmpolski.pl/fp/index.php?osoba=111171>; filmowe informacje o naszej Bohaterce

<https://www.filmweb.pl/serial/Czterdziestolatek-1974-35865>; informacje o serialu „Czterdziestolatek”

ZDJĘCIA PRZY OKAZJI

KRAKÓW – miasto młodości Bohaterki (szkoła średnia, studia i pierwsza praca)

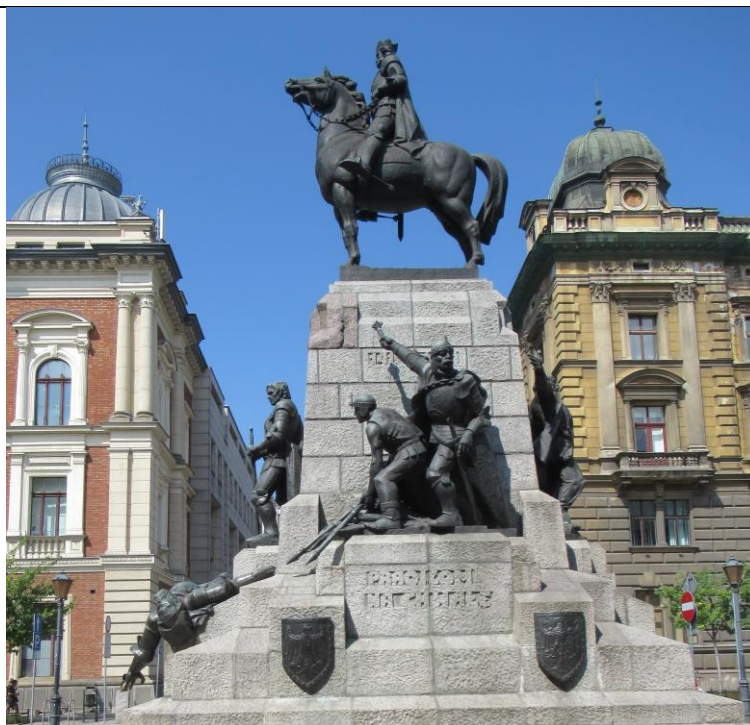
Akademia Sztuk Teatralnych w Krakowie

Kamienice i budynki w Krakowie

Mały FIAT – dodatkowy bohater CZTERDZIESTOLATKA

Pomnik matki i córki w parku w Bydgoszczy

Zdjęcia wykonał: Stan Zawiślak